

YENİ BİR GÜN (NEWROZ) DOGARKEN

Kapkara sis çökmüştü
gökyüzüne. Ufukta ne ay
ne de yıldızlar ...
yoktu hiçbir pırıltı da.
Tersine mi dönmüştü doğa,
neden dolmamıştı hiçbiri?
Ama gecenin karanlığıydı.
Oysa süslüydü dün gökyüzü,
berraktı tıpkı gündüz gibi
kalkmıştı şafakla birlikte ...
Açılıyordu demir kapılar,
işkencenin yeni
bir sabahıydı.
Umutluyduk.
pırıl pırıldı gözler
ilkbaharın kır çiçekleri gibi.
Kucak açmış kutluyorduk
yeni bir günü ...
Kenetlenmişti eller
aynı duygu,
aynı inançla ...
halaylar ... türküler ...
NEWROZ'du bu gün.

Neden sonra bir tufan koptu ...
ağıt sesleri yükseldi ...
Sis kaplı
kapkaraydı hala gökyüzü,
oysa gece
yeni bir güne gebeydi.
Tan अगरacak,
güneş dogacaktı
dagların doruklarında
kızılıklar içinde,
başlayacaktı yaşam yeniden.
Lakin derin bir sessizlik ...
Hayat durmuş gibiydi
ve de bir ölüm
sessizliği çökmüştü ...
Yeni bir fırtına mı kopacaktı?
Hep sessiz tatmışız acıyı,
hep derinden.
Sessizlikti acının adı,
karanlığın da geceydi ...
Neden görünmez olmuş

ne bir ay,
ne de yıldızlar ...
Yoksa yeni aydınlıklara
dogmak için mi? ..
Şafak sökmüştü ...
Bu gün NEWROZ ...
Yakmıştı hücresinde meşaleyi
Çağın Kawa 'sı MAZLUM.
Büyük sancılarla dogmuştu
yeni gün.
Gökyüzü pırıl pırıl ...
Ama güneş kederliydi,
yaslıydı ...
Çünkü yeni bir can
gömmüştü bağına.
Hırçındı, hırslıydı,
yol alıyordu öfkeyle ...
Yine geleceğim diyordu:
Hep doğacağım karanlıklara,
aydınlatacağım evreni
baştan başa ...
Yıkayacağım o mor dalları
sımsıcak ışığımla ...
Ve hep doğacağım ben
Mazlumlarla beraber! ...

21 Mart 1985.....

Not: Bu yazı berxwedan dergisin 52. sayısının da, Direniş kahramanları yazı dizisinin de alımıştır.